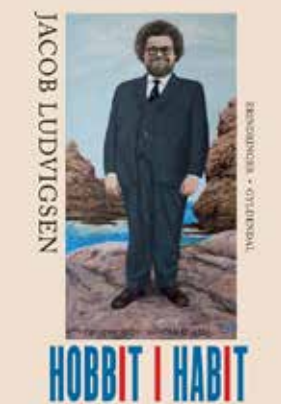

BLODMÅNES EFTERFØLGER

DRYPPER AF BLODHÆVN - BOGSTAVELIG TALT

SPAR OVER 250,- KR.!
HOBBIT I HABBIT
408 SIDERS
MEDRIVENDE
ERINDRINGER FRA
KØBENHAVNERAVISENS
SENIOREDITOR

BOGLADEPRIS KR. 349,95
 PRIS TIL KØBENHAVNER-
 AVISENS LÆSERE
KUN 89,- KR.
 + forsendelse 35,- Kr

En personlig livsskildring men er også et forbløffende billede af Danmark i forandring. Fra ungdomsoprør og TVs Peberkværnen, Søndagsavisen Hovedbladet og erobringen af Christiania over Bornholmsk befrielseskamp, chefredaktørpost på Ekstra Bladet og Squash reklamer til seniorliv som en af vore førende skarpe pene, forfattere og samfundsrevsere!

Køb den på
www.cdklassisk.dk
 eller bestil på
info@cdklassisk.dk

Frisør Dorte
 St. Kongensgade 76
 Tlf. 33 32 12 64

m/k klip
270,-

København
avisen

Tlf.: 53 56 02 42
 Web: kbhavis.dk
 Epost: kbh@kbhavis.dk

ENDNU EN TUR NED AD MEMORY LANE

TEKST JANNIK LUNN

ANMELDELSE Københavnerliv 1945-1972 er Kåre Laurings intet mindre end geniale fortælling om hovedstaden fra Besættelsens slutning med smalhals og frem gennem højkonjunktur til ungdomsoprør, rødstrømper, oliekrise, bilfrie søndage og økonomisk krise.

Sanering af hovedstaden

Lauring, der er født i 1947, tager flere gange udgangspunkt i sin egen families historie og opvæksten på Flakholmen i Vanløse, hvor han boede med to storebrødre, sin mor og faren, forfatteren og kronikeskriveren Palle Lauring i en treværelses lejlighed, hvor de tre drenge delte et lille børneværelse. Der skete meget nyt i København i de år, hvor der i 1950 boede knapt en million mennesker i kommunerne København, Frederiksberg og Gentofte, mens de 19 omegnssogne rummede knapt en kvart million indbyggere. Derfor havde man allerede i 1947 iværksat Fingerplanen, der skulle udvikle hovedstadsområdet, samtidigt med, at usunde lejekaserner og slumagtige baghuse blev saneret væk, sådan at der i 2015

boede hele 1.768.074 indbyggere i Storkøbenhavn inklusive omegnskommuner. Lauring skildrer, hvordan hele området omkring Adel- og Borgergade blev revet ned og erstattet af Christiansgården, Dronningegården, Kongegården og Prinsessegården med lyse og luftige lejligheder og alle moderne bekvemmeligheder. Nedrivningerne var allerede blevet påbegyndt i 1941, men grundet krigstidens mangel på materialer gik saneringerne i stå og blev det først genoptaget i 1954 og først i 1960 var saneringerne og opførelsen af de nye ejendomme gennemført.

Selvbetjeningsbrugs med amerikansk forbillede

Det rigt illustrerede værk har også billeder af datidens detailbutikker, hvor der i 1950 på landsplan var omkring 15.000 købmandsbutikker. Men inspireret af den amerikanske butikskæde Piggly Wiggly, der havde åbnet verdens første selvbetjeningsbutikker, bredte dette koncept sig til hele Europa, og i efteråret 1949 åbnede Hovedstadens Brugsforening Københavns første selvbetjeningsbrugs,

eller som det senere blev kaldt supermarked.

Hverdagen på godt og ondt

Kåre Lauring viser også, hvordan almindelige mennesker efterhånden både fik fjernsyn og køleskabe, og det er ren nostalgi, når han fortæller om dengang, familierne var samlet om radioapparaterne for at høre Gregory Mysteriet. Det globale er heller ikke glemt, og fx er der fotografier af ungarske flygtninge, der kom til København efter Sovjetunionens nedkæmpelse af opstanden i Ungarn i 1956. I kapitlet om 1957-1967 oplever man både dagligdag med film som Farlig ungdom og Natlogi betalt, rockkoncerter i Engshaveparken og Nina og Frederik, men også hverdagens små uheld og katastrofer. Dengang sporvejenes Linje 10 styrtede ned på banelegemet ved Carlsbergbroen, men hvor tre DSB-funktionærer fik standset Hamburg-ekspressen, der var på vej mod Københavns Hovedbanegård. Eller da Valby Gasværk i 1964 sprang i luften og fem mennesker blev dræbt og flere hundrede blev såret bl.a. med snitsår fra de omkring 200.000 ruder, der

blev knust. Et af bogens sidste billeder er fra året før Christiania blev indtaget, hvor lokale beboere fra Aladdin-kvarteret brød igennem plankeværket for at indrette legeplads til deres børn. Så det er ikke et billede, hvor Københavneravisens stifter Jacob Ludvigsen er med.

Københavnerliv 1945-1972 er en efterfølger til Københavnerliv 1857-1939 og Københavnerliv 1940-1945, og sammen med Allan Mylius Thomsens Byen der forsvandt, der udkom sidste efterår, kan man næsten ikke ønske sig meget mere, hvis man har lyst til en tur ned ad Memory Lane.

jl@kbhavis.dk

Kåre Lauring
København 1945-1972
 Gennemillustreret med fotos
 288 sider. Gyldendal

KØBENHAVNERKRIMIEN BLODMÅNES EFTERFØLGER DRYPPER AF BLODHÆVN - BOGSTAVELIG TALT

TEKST CAMILLE BLOMST FOTO PETER NØRBY

ANBEFALING Forfatterinden Katrine Engberg, der også er danser, er blevet ramt af AmORDs pil, hun er blevet smaskforelsket i at skrive. Ordene vælter ud af hende, hun udgivet tre Københavnerkrimier på to år.

I sommers kom den melankolske krimi "Blodmåne" og her otte måneder senere er hun klar med den følsomme "Glasvinge", der kredser om hvor sårbare de fleste mennesker er. I "Glasvinge" er alle skrøbelige: unge med diagnoser, dem, der arbejder med dem, selv politifolkene er tyndskindede og fulde af forbudte følelser.

Bogens alvorsord er: Hvis de sarte sider bliver overset så længe at tårerne bliver tørre, kan det pludselig tippe over koste litervis af (hjerter)blod.

Har et bredt publikum

Som en mand på 83 år sagde til mig mens jeg sad og læse "Glasvinge". "Jeg glæder mig til at læse den. Da jeg læste "Blodmåne" var jeg glad for at være tilbage i gaderne. Jeg har boet i København det meste af mit liv, indtil jeg fik for meget og flyttede på landet. Mens jeg læste følte jeg, at jeg gik rundt i byen. Jeg nød især for at huske på lysets skiften ved søerne, der har jeg tilbragt meget tid." Hans oplevelse skød et vidunderligt hul i min formodning om at det især var kvinder under 65 år, der var vilde med Katrine Engbergs Københavner trilogi.

Krimi med livsglæde

Tonen slås an med liget af en nøgen midaldrende kvinde i springvandet på Gammel Torv. Hun er blevet malket

for blod på smertefuld vis og så ruller seriemordene ellers.

Politmanden Jeppe Kørner, som har været med i alle tre bøger, mangler sin faste makker Anette Werner. Hun var blevet gravid (til sin overraskelse), selvom at hun er en sjat over fyrrer, og derfor tvunget på barsel.

Det bruger Engberg til at bryde med tabuet om at kede sig på barsel. Politikvinden savner suset, så hun lytter med på politiradioen i bilen hjemme i garagen og hjælper til i baggrunden.

Jeppe Kørner har brug for hendes opbakning. Han er nyskilt, uoplagt, roder forelæstforfjamsket rundt med en kollega og bor hjemme hos mor, hvilket er humoristisk tåkrummende. Kun overgået i pinlighed af scenen en elskelig ældre kvinde bliver sexuelt udnyttet.

I "Blodmåne" var grundtonen i mol, I "Glasvinge" er der en gnist af flirt og livsglæde, trods blodbade og psykisk syges mørke magter.

Samfund og samtids kommentarer

Katrine Engberg bruger bogen til engageret at tvinge os til at tænke over psykisksyge. Hun skriver dybder ind i deres indre kampe, psykologernes rolle og interesser i forhold til sindets sygdomme og er medicinering hjælp, tvang eller praktisk passivitet?

Hun har valgt at lade en seriemorder hænge i miljøet omkring skizofrene unge, for at kunne åbne for at de se unge som efterladte af samfundet uden mulighed for at få en uddannelse, klare sig selv eller komme ud af syste-

mets kvælende regulativer.

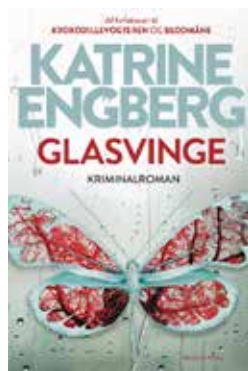
En anden kvalitet ved Engberg er, at hun kender Københavns skæve, skøre, skumle, ukendte miljøer, som hun fletter ind i mellem de steder alle kende tog det giver byen og bogen et nyt lag, som fylder københavnerkærlighed ind i læseren.

Mord med mening

I en tid, hvor man skal være en fiffig mediezapper for at komme uden om terrorangreb, skoleskyderier og Raket Madsen, så holder det læseren læsende at Engberg skaber noget så sært som mord med mening. Mordene nødvendighed for at blive hørt, vise sin vrede og slå igen vækker sympatiserende tanker og åbner ind til miljøer, der trænger til at blive set.

Engberg arbejder kærligt med alle de menneskelige svagheder, brister og fejltrin. Hun bruger menneskets indbyggede dobbelthed aktivt i plottet til at skabe utryghed. Men man bevæges også og får lyst til at hjælpe andre med at komme i balance. Dét er da at udvikle krimien og give læsning mening.

cb@kbhavis.dk

Katrine Engberg
Glasvinge
Peoplepress, 199 Kr.

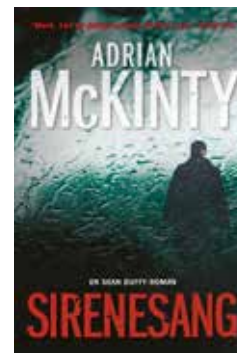
NORDIRLAND NOIR NÅR DET ER BEDST

TEKST JANNIK LUNN

ANMELDELSE Hvis man trænger til en pause imellem de mange Nordic noir-krimier, der udkommer, er et godt bud Adrian McKintys Sirenesang, der netop er udkommet på det lille nye forlag Olga, der bestyres af to tidligere redaktører fra Aarhus-forlaget Klim. Sirenesang er den anden historie om den irske strømer Sean Duffy, og som forgængerer Det kolde våde land foregår den i Carrickfergus nær Belfast i 1982, mens borgerkrigen raser, og samtidig med at Margaret Thatchers Storbritannien kommer i krig med Argentina om Falklandsøerne. På en nedlagt fabrik finder man en torso i en kuffert, en torso der åbenbart har ligget i en dybfryser. Sean Duffy bliver sat på mordsagen, der hurtigt viser sig at være en international affære, da den døde mand er amerikansk statsborger. Han har været i Nordirland, hvor hans familie stammede fra, for at undersøge nogle lyssky forretninger. Kriminalassistent Duffy tager på et tidspunkt til USA, da han har fået et tip om en bankboks, der skulle have tilhørt den døde mand. Både i USA og i Nordirland støder Duffy ind i problemer med FBI, det engelske efterretningsvæsen og hans egne overordnede, og det virker, som alle myndigheder ikke ønsker, at sagen opklares. Sean Duffy er netop blevet forladt af sin kæreste, og han både drikker og ryger alt

for meget, men så møder han ikke bare én men to smukke kvinder, og resten må læseren selv finde frem til. Foruden at være særdeles velskrevet, giver Sirenesang et fremragende billede af et land, hvor politiet også må tage sig af det ene terroranslag efter det andet, og hvor Sean Duffy hver gang, han sætter sig ind i sin BMW, må sikre sig, at der ikke sidder en bombe med en kviksølvvippekontakt under motoren. Adrian McKinty er selv vokset op i Carrickfergus, han er uddannet på både Warwick University og på Oxford University. I 1990'erne arbejdede han i New York som bl.a. boghandler og bibliotekar, og siden 2008 har han boet i Melbourne, Australien. Forhåbentlig er der flere historier om Sean Duffy på bedding. Jeg glæder mig allerede til næste opus!

jl@kbhavis.dk

Adrian McKinty
Sirenesang
Oversat af Søren K. Barsøe.
343 sider. Olga

FORNEM JUBILÆUMSBOG OM MAGASIN DU NORD

TEKST JANNIK LUNN

ANMELDELSE I midten af april fejrer Magasin du Nord sit 150-års jubilæum, og i den anledning har Julia Lahme skrevet *Damen i midten* – mode, kvinder og danmarkshistorie set gennem et stormagasins vinduer. Det er Magasin du Nord Fonden, der har taget initiativ til, at bogen skulle laves, og har udstukket retningslinjerne: For det første at den skulle være billedbåren. For det andet at den skulle tage udgangspunkt i Magasin du Nord Museums eget arkiv, og for det tredje at det skulle være forfatterens egen version af Magasins historie og ikke en lovprisning af en virksomhed.

I 1868, fire år efter Danmark havde tabt Slaget ved Dybbøl, hvor vi mistede Slesvig, indløste to driftige forretningsmænd Emil Vett og Theodor Wessel næringsbrev i Aarhus, hvorefter de den 18. april åbnede butikken Emil Vett og Co. i gården til Svaneapoteket. Tre år efter var lokaliteterne blevet for små, så derfor rykkede forretningen hen til Immervad, hvor stormagasinet ligger i dag. To år efter åbnede de i Aalborg og samme år i København, hvor de rykkede ind i Østergade, og her kom virksomheden til at hedde Th. Wessel & Vett. Også i København voksede butikken hurtigt ud af lokalerne i Østergade, og i stedet flyttede man ind i stueetagen på Hotel du Nord på Kongens Nytorv, og hurtigt blev førstesalen også inddraget. Fællesbetegnelsen for de to butikker i Aarhus og København blev De Forenede Hvide Vare-Forretninger. Alt, hvad der var fransk, var på det tidspunkt smart, så i 1879 indførte man navnet Magasin du Nord, der jo smagte lidt af Paris, og du Nord kom fra den københavnske adresse, nemlig stueetagen på Hotel du Nord på Kongens Nytorv. Og udtalen var naturligvis Magasæng Dy Nååår, for inspirationen var en ny slags forretninger i Frankrig, små varehuse, som solgte mode til fastsatte priser på hver enkelt vare, uden at give kunderne mulighed for at forhandle, som man ellers kendte det fra de traditionelle markeder.

Vokseværk

Magasin du Nord fik hurtigt vokseværk, og i 1888 var man repræsenteret i 34 danske byer og en enkelt svensk (i Malmø). Om det var butikker ejet af Wessel og Vett, eller det var fine hvidevareforretninger, man havde indgået tæt samarbejde med, vides ikke, og hvor stort sortimentet var, er også uvist. Endnu i 1914 fandtes

der 138 Magasin du Nord-udsalg i Danmark. Der blev købt grunde rundt om hotellet på Kongens Nytorv, og et større handelspalads stod færdigt til indvielse i december 1893. På mange måder var Magasin selvforsynende, og allerede i slutningen af 1880'erne opførtes et dampvæveri i Landskronagade på Østerbro, som eksisterede indtil fabrikken lukkede i 1955. Magasin havde også sin egen møbelproduktion, som eksisterede indtil 1921, og idéen om at producere selv forsvandt aldrig helt, og lever selv nu i bedste velgående med egenproduktion af alt fra chokolade til mode- og skønhedsprodukter.

Formue til personalet

Man kan i bogen læse om de mange, der gennem tiden var ansat som ekspedienter og ekspeditricer i Magasin, og at man sørgede for sine ansatte, kan man bl.a. se af, hvordan Emil Vett inden sin død havde bestemt, at store dele af hans formue skulle komme Magasins personale til gode, som en forløber til vore dages Magasin du Nord-fond, nemlig en mondæn villa på C.F. Richs Vej på Frederiksberg, nemlig Emil Vetts og Hustrus Hus. Her kunne 15 damer flytte ind i toværelseslejligheder, der var forbeholdt damer, der havde arbejdet i Magasin i minimum 25 år. Initiativet var taget i erkendelse af, at mange af Magasins damer hverken havde skabt en familie eller en formue, mens de arbejdede i stormagasinet. Huset fungerede for Magasins damer indtil 1979.

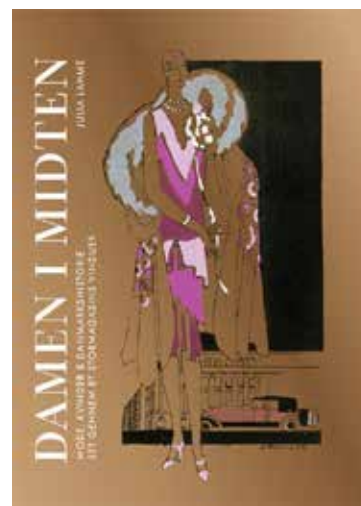
Bogen har også sine små pud-sige anekdoter om fx Muffetyven, der bar en skindmuffe foran for at beskytte hænderne mod kulden. I 1916 afslørede en af stormagasins detektiver, hvordan hun snappede silketøj og hurtigt lod det forsvinde i sin torpedomuffe. En efterfølgende ransagning hos kvinden, der var gift med en velhavende forretningsmand, afslørede et helt lager af tyvekoster, som stammede fra Magasin, Illum og Fønnesbech. Og i 1910, hvor bestyreren af Magasin du Nord afdeling i Hellerup begik underslæb og forsvandt med omkring 15.000 kroner for at stikke af til Amerika. Der er kapitler om op- og nedgangstider, og i kriseåret 1921 blev hatte det helt store nummer, for som en dame udtalte til Illustreret Tidende: "Jeg kan gaa tre Sæsoner med min Spadsedragt, men jeg vil have fire Hatter om Året." I 1930'erne, hvor massekommunikation var 'en af de

store nyskabelser, havde Magasin på Kongens Nytorv sin helt egen radioavis, der blev udsendt i højttalere hver morgen, inden kunderne blev lukket ind. Her blev der læst nyheder og henvendt til personalet. I 1952 fik Magasin et nyt trækplaster, nemlig rulletrappen, hvor der er et billede af personalet, taget lige inden kunderne kommer væltende ind. Meget af bogen handler naturligvis om mode og om forskellige af tidens trends, og mindre om andre afdelinger i stormagasinet. Fx savner jeg noget om Magasins Bogafdeling, der i en del år var landets største boghandel, hvad omsætning angik. Den nævnes kun i forbindelse med Solvog-nens happening i 1974, hvor 48 jule-mænd begyndte at hive bøger ned fra hylderne og forære dem til de måbende kunder. I 1970'erne sker mange nye ting, man bliver dus, og tejreregulativet forsvinder, så hvide skjorter til kvinderne og jakkesæt til mændene bliver afskaffet.

Mangel på økonomi og ejerskab

Til gengæld er der meget lidt om økonomi og ejerskab. Forskellige kreditkort-ordninger nævnes hist og her, og til slut kan man læse, hvordan Debenhams i 2009 købte Magasin med alle seks forretninger for 101 millioner kroner efter de forrige ejere, islandske Baugurs betalingsstandsning. Det er et stykke imponerende Danmarkshistorie, Julia Lahme har skabt med *Damen i midten*, og med dens mange fine fotografier er den et glimrende supplement til andre værker om Danmark og København.

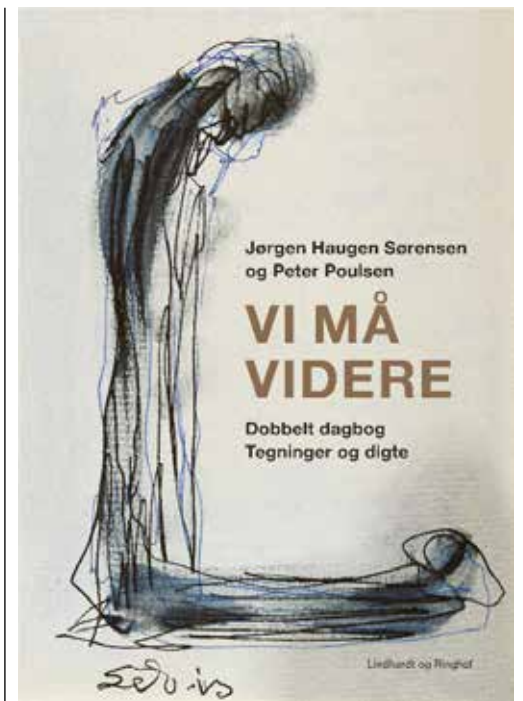
jl@kbhavis.dk

Julia Lahme

Damen i midten – Mode, kvinder & Danmarkshistorie set gennem et stormagasins vinduer

Gennemillustreret i farve og sort/hvid
Gads Forlag

TO LIVSERFARNE KUNSTNERE SKRIVER DAGBOG

TEKST JANNIK LUNN

ANMELDELSE "At ministeren tror på den intelligente skaber, tages hermed til efterretning. Men tror skaberen på den intelligente minister?"

Sådan lyder ét af digtene i *Vi må videre*, Dobbelt dagbog og digte – skrevet af digteren Peter Poulsen og billedhuggeren Jørgen Haugen Sørensen. Hvert digt er fulgt op af en farvelagt tegning, "så det er dagenes modgang og medgang, kedsomhed, kærlighed, overraskelser og åbninger, de to livserfarne mænd skildrer med hver deres sprog," som der står i bogens bagsidetekst. Her et andet eksempel:

"Citronmåne er der en kage, som hedder.

Det siges, at politibetjente ofte nyder den i patruljevognen, mens de venter på, at noget skal ske.

I aften er byen spøgelsesagtig, ja Næsten af-død. Kun sporadiske lyde høres i mørket. En kat forsvinder ind i en port.

Et lys brænder i et vindue oppe i gavlen. Det er en af de få aftener, hvor lovovertræderne synes at holde fri.

Morderen spiller monopoly med sin lille søn. Blotteren åbner ikke frakken for nogen, og de fleste cykellygter er tændt. Det er en stille aften, tænker de to betjente. Når de har spist kagen, kører de hjem."

Det er dansk poesi og billedkunst, der på forunderlig vis bliver forenet i denne fine udgivelse.

jl@kbhavis.dk

Jørgen Haugen Sørensen og Peter Poulsen

Vi må videre

Dobbelt dagbog Tegninger og digte
183 sider – Lindhardt og Ringhof

MESTERLIG KÆRLIGHEDSROMAN FRA DET VIRKELIGE LIV

TEKST JANNIK LUNN FOTO CHRISTINA BAUSAGER JENSEN

ANMELDELSE En anden gren er en kærlighedsroman, hvor to kulturer møder hinanden, og sød musik opstår. Det er forfatteren Jesper Wung Sung, der har brugt sine oldeforældres historie som udgangspunkt for sin roman.

Kinesere i Tivoli

I forlængelse af de grusomheder, der omkring forrige århundredeskifte opstod i Kina i forbindelse med den såkaldte bokseropstand, blev en flok kinesere sat ombord i lastrummet på det gode skib Manchuria, der sejlede fra Canton, Shanghai og Hong Kong til Europa, hvor målet var København. Med på skibet var hr. Madsen Johannes, en dansker, som beherskede en smule kinesisk, og som var den, der havde udfærdiget kontrakterne. De gik ud på, at de ægte kinesere skulle være en del af forlystelserne i Tivoli, hvor publikum kunne se dem arbejde, tilberede mad og underholde med diverse færdigheder.

Et umage par

Blandt kineserne var en ung mand Wung Sung San, der bl.a. var dygtig til at tegne med pensel. På samme tid arbejder en ung kvinde, Ingeborg Danielsen, som ekspeditrice hos kongelig hofbager Olsen i Frederiksberggade. Ingeborg og hendes kollega Henriette samt Henriettes kæreste Edvard tager sammen i Tivoli. "Lad os komme ned og se de gule gespenster," siger Edvard og trækker Hen-

riette og Ingeborg med hen til kineserbyen, der ligner H.C. Andersens univers. Dagens program for Kina i Tivoli er slået op på en plakat: "Kl. 4: Kinesisk Teater - Afvekslende Repertoire. Kl. 5: Kineserne spiser - Foregår bag Templet. De faar gentagne Gange om Ugen tilbragt friskslagtede Hunde og Katte." Efter en tur i rickshaw står de foran et bord, hvor San med pensel og tusch maler en bambusgren samt nogle kinesiske tegn, hvorpå han forærer Ingeborg papiret. Det bliver deres første møde, og begge er de opsat på ikke, at det ikke er det sidste. Men let bliver det ikke, for der er hegn rundt om Tivoli. Imidlertid lykkes det for San at forcere hegnet til trods for, at det ikke er tilladt. Han mødes med Ingeborg, og sådan begynder deres kærligheds-eventyr til familien Danielsens store fortrydelse. Hun bliver forvist fra hjemmet, og i den næste tid må det umage par finde forskellige steder i København, hvor de kan mødes.

San og Ingeborgs kvaler

Da kinesernes tid i Tivoli er forbi, og de skal tilbage til Kina, absenterer San sig fra sine landsmænd, og nu starter han sin kamp for dels at få dansk statsborgerskab, dels for at få lov til at åbne en restaurant, men alle steder render han hovedet mod en dør. Efter at San har mødt Marius Christensen, der er forpagter på Hotel Dania i Frederikshavn, bliver han i 1906 ansat her som tjener, og

Ingeborg og San får deres første børn. I Frederikshavn får Ingeborg besøg af sin far, der mener, at hendes kinesiske mand har kastet forbandelse over familien. I 1910 bryder familien Wung Sung igen op og drager til Berlin, hvor San etablerer en restaurant, der kommer til at hedde Kopenhagen. Men så kommer Første Verdenskrig med vareknaphed og fattigdom samt et had mod alt, der ikke er tysk. Og da berlinerne tror, at San er japaner, bliver restauranten smadret, og det ender med, at familien i 1916 flygter tilbage til København. San bliver ansat som tjener på Rådhuscafeen, samtidig med at han får en statistrolle på Det Kongelige Teater i H.C. Andersens Nattergalen, hvor han skal sidde som kejseren i Kina til en fyrstelig løn. Ingeborg og San har undervejs mistet et par af deres børn, og syg af tuberkulose bliver San Wung Sung indlagt på Øresundshospitalet, hvor han dør i 1926. Først i 1941 lykkes det for Ingeborg igen at få sit danske statsborgerskab, og hun overlever San med 36 år og dør i 1962. I Efterskriftet kan man læse, at sønnen Herbert får tre børn, hvor den ældste Hainan møder Elly i Marstal på Ærø, som han bliver gift med, og deres førstefødte Jesper er forfatteren til En anden gren.

Smuk historie med paralleller til i dag Romanen er efter min mening et mesterværk, der både fortæller en gripende kærlighedshistorie mellem

to meget forskellige mennesker, og samtidig lykkes det for Wung Sung at skildre både København og Berlin, som byerne var dengang med en racisme, der ikke er så forskellig fra den, man ser i dag. At Jesper Wung Sung med En anden gren snart modtager Boghandlernes Gyldne Laurbær, og derved skriver sig ind i den danske litteraturhistorie, er ikke blot særdeles fortjent, det er også en anerkendelse af et forfatterskab, der fortjener at nå ud i verden på mange sprog.

jl@kbhavis.dk

Jesper Wung Sung

En anden gren

555 sider

Rosinante

»MÅNEDENS VIN«

APRIL

“Drømmevin fra stærkt samarbejde”

2014 AMANCAYA GRAN RESERVA MALBEC/CABERNET SAUVIGNON

DOM. BARONS DE ROTHSCHILD (LAFITE)/
NICOLAS CATENA, MENDOZA, ARGENTINA

I 1999 kom et team fra Domaines Barons de Rothschild (Lafite) til Mendoza i Argentina. Holdet var ikke på udkig efter en ny partner i Sydamerika, men fra en fælles bekendt havde man hørt rygter om Nicolas Catena's argentinske vine. Da de smagte 1993 Catena Cabernet Sauvignon, blev man slået af vinens elegance, og interessen for at prøve Malbec blev samtidig vakt. Det blev begyndelsen på et venskab og et samarbejde baseret på gensidig respekt og beundring.

FINANSBUREAUET: *“Et brag af en argentinsk Malbec Cabernet med læder og peber i næsen og intensiv og opulent mund med righoldige mængder vanilje, tobak og mokka som nægter at forlade munden...”*

PR. FLASKE

99⁷⁵

NORMALPRIS PR. FL. 159,75

SPAR 60⁰⁰

FinansBureauet	★★★★★★
AOV.dk	★★★★★★
VinAvisen	★★★★★★
Ekstra Bladet	★★★★★★
	90 point
Jyllands-Posten	★★★★★★

SKJOLD BURNE

Østergade 1, 1100 København K · Tlf.: 33 14 04 81

